

ANGGUSI PIQAYA KINNAU

ΕΒΑΩΜΑΛΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΗΜΕΡΗΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΣ ΙΔΕΩΝ ΕΙΔΟΥΣ ΜΕΣΩΝ

ΕΤΟΣ 4ον

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΛΕΑΡΧΟΣ Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΕΣΣΟΥ
Τιμὴ Φύλλου Δραχμ. 2

ΤΕΤΑΡΤΗ

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1936

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1912 - 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1936

‘Επειδὴ προέλαστες τοῖς ἑλληνικοῖς οἰκουμέναις.— Τὸν θεοῦ παντούς γοῦν τῆς Θεοπολιτείας.— Τὸν πάντοις τοῦ Πεντελέως καὶ τοῦ Αργειαρχείου Διεγένεων Εὐαγγελίου.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΠΑΛΑΙΟΥ ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ

Ελμοσιτέσσαρα δημι^βως χρόνος Διάδοχος Κωνσταντίνος!
για... Καλή την 5ην Οκτωβρίου α.

Κατ τὴν Ἡγεμονίαν τῆς Μακεδονίας διέβησπι
λος συνδεδεμένος μὲ τὸ δυνατόν τὰ σύνορα τῆς εἰσῆλθον εἰς τὰ
καθ' αὐτοὺς ημένου «Μακεδονία» υπόδοντα ἐπὶ λιμνὰ ἐδάφη τῆς
νούς Βασιληᾶς τῆς Πόλης τοῦ Μακεδονίας.
Κωνσταντίνου. Γιάννενος, ἔκποτον ! 'Η 5η Μαραχία είναι ἀκροπο-

Κωνσταντίνου. Τιδες; ειπότι! Η αυτοραρχία είστε οι ακροι
σιώπους της ωρίμου σήμερα γε- δριστερότερον, η Β' Α. διατέ
νεδε πάντα ξεντανή θύμησες από ότι να αραιμήσετε την είσι
την Κύδια τη ζωή μας, σημείω την το άκρον δεξιόν. Είκοσιν ήμε
διποταν κάτια τηλέταιρε για την τας άντα της Μεθύσασες τῶν συ
γραφῆ μία σελίς της νεοσλλήνες ρέων την περί τὸν πρώτον πυ
κῆς λατορίας υπό τὴν τίτλον: Αβαζερόν ετὶ Βαΐκανικοῦ πο

26 Οκτωβρίου 1912
Ας ξανακάμψουμε μὲ τὴν σκέψην τῶρα τὴν πορείαν εὐφόρδες τὴν Θεσσαλονίκην. Διπλως τὴν θηάμα με τόπε μὲ τὸ γυιλιδὸν στοὺς ὕδη μους καὶ μὲ τὰ μάντικα σε δέος.

Δικαιου εἰς τὸν Ιορδανὸν Λ. φράντι τοῦτο τὸν Ρύγγυντον δὲ Ελληνικὸν στρατόδιον τηῆς τῶν μαχῶν. Ελασσώνος, Λαζαράδων, τρομερῶν στενῶν Σαρανταπόρου, Βεροίας, Γιαννικού, εὐρεῖσκεν καὶ ξεψήσθης Θεσσαλονίκης δύου ελκαράτων.

Τδ Διάφεντα, τῆς ἀπιστρατεύσεως στις 17 Σεπτεμβρίου 1912 ἀποτέλεσε τδ Μυτανώνερο πατριωτικό σάλπισμα για τὸν συναγερμὸν πρὸς διεγδίκησιν τῶν ἑθνικῶν δικαιῶν διὰ τὴν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἔφεδροι — 23 ἥλικες ποὺ ἐκλήθησαν — πρὸσσῃλθον μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ εἰς διάστημα 5·6 μονὸν ὑμερῶν ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ύπό τὰ δύλα ἐτοιμοπόλεμον στρατὸν 140 χιλιάδων.

Τὴν 25 Ὁκτωβρίου αἱ Ἐλληνικαὶ Μεραρχίαι εἶχον στενῶς πολιορκηῆσει ἀπὸ παντοῦ τὴν Θαλασσίην.

Ἡ Ταξιαρχία Κωνσταντινοπούλου καὶ ηυλίασθη εἰς βορείο δυτικὰ κατάσπεδα τῆς πόλεως, την Μεραρχία ἐπροχώρησεν ἀνατολικώνερον καὶ ἀκόμη ἀνατολι-

τοικωνερον και ακομη ανατολικών τμήμα της όποιαν πεστράτηγον Σούσον Ταξιαρχίας Ἰππικοῦ. Ο Ἀρχιστράτηγος Κωνσταντίνος ἐγκατεστάθη μετονομαστοῦ Στρατηγείου εἰς τὸ ἔγγὺς τῆς Θεσσαλονίκης χωρίον Τοψί παρὰ τὴν αιδηροδρομικὴν γραμμὴν Σκοπίων.

Σειάς 4 'Οκτωβρίου εύρισκον το στά σύνορα έπειτα **Μεραρχίαι**. 'Η 1η τής Λαρίσας ύπο τδν υποστράτηγον Ε. Μανουσογιαννάκην. 'Η 2η τών 'Αθηνῶν ύπο τδν υποστράτηγον Κ. Καλλάρην. 'Η 3η τών Πατρῶν ύπο τδν υποστράτηγον Κ. Δημιανόν. 'Η 4η τοῦ Ναυπλίου ύπο τδν υποστράτηγον Κ. Μοσχόπλαυλον. 'Η 5η ύπο τδν συνταγματάρχην Δ. Ματζαϊόπουλον. 'Η 6η ύπο τδν συνταγματάρχην Μηλιώτην Καρνηνόν καὶ τὴ 7η ύπο τδν συνταγματάρχην Κ. Κλεομένην. Καὶ δύο ανεξαρτητοὶ Ταξιαρχίαι (πεζικοῦ) η μία ύπο τδν συνταγματάρχην Σ. Γεννάδην καὶ η ἄλλη ύπο τδν συνταγματάρχην Κ. Κωνσταντινούπουλον. "Οι ανάκομη τὰ συντάγματα τοῦ 'Ελληνικοῦ σιριτοῦ εὐρίσκοντο παρὰ τὰ (παλαιὰ) σύνορα, οἱ διοικηταὶ τῶν Μονάδων παρέταξαν τεῦς ἀνδρας των καὶ τοὺς ἀπηύθυναν δλίγους πατριωτικοὺς λόγους καὶ μετὰ τείνοντες τὴν χεῖρα πρὸς βορρᾶν, πρὸς τὰ βορειοδυτικά, πρὸς βορειοανατολικά τοὺς εἰπαν:

Καὶ τὸν προφυλακὸς μὲ λευκὴν σημαῖαν ἀπεσταλμένος τοῦ τούρκου 'Αρχιστρατήγου καὶ ανέφερεν διε προκεντο σιδηροδρομικῆς εἰ Ὁραιοσαλονίκη πρόξενοι τῶν Δενάμεων καὶ δ φρούριον Θεσσαλονίκης Σεφῆκ παθαῖς μὲ τὸ σκοπὸν διεις παρουσιασθοῦ εἰς τὸν Διάδοχον Κωνσταντίνον καὶ διατραγματευθεῖν εἰς αὐτὸν παράδοσιν τῆς Θεσσαλονίκης. Πράγματι παρουσιάσθησαν εἰς τὸν Διάδοχον οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ταχσίν, ἀλλ' ἐπέστρεψαν ἀπρακτοί, διότι οἱ δρόμοι των ἀπεργοί φυγοῦσαν δισυζητητὲν υποτοῦ 'Ελληνος 'Αρχιστρατήγου.

— Οἱ δρόμοι μου εἶναι — τοὺς εἶπεν ὁ Κωνσταντίνος — τὴν ἀνεμοφορίαν παράδοσις τῆς πόλεως. "Αδὲν γίνονται προδεκτοί μέχρι τὴν Βῆσ πρωτηνῆς θὰ διατάξω γενναῖην ἐπίθεσιν....

Τέλος ὁ Ταχσίν ἔδεχθη τοὺς δρόμους τοῦ Κωνσταντίνου καὶ μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς προθεσμίας ἀπέστειλεν ἄλλον αντιπρόσωπον τόν του, ἵνα καταστήσῃ τοῦτο γνωστὸν εἰς τὸν Διάδοχον.

Κατὰ τὴν δραγμήν την ἔφθα-

— "Εκεί πέρα πίσω μάκ" αύτα
τα βουνά ξεκομβν ύποδούλους δ-
δελφούς. Η Πατρίς μάς καλεῖ ραθέας μὲ σημείωμα τοῦ διοι-
νὰ τοὺς ξλευθερώσωμεν. "Οιαν κηρεῦ τῆς Ταξιαρχίας Ιππικοῦ
ξπεστῆ γή σειγμὴ: δ καθεὶς θὰ κά διὰ τοῦ δποίου καθίστατο γνω-
μη τὸ καθῆκον του μὲ αὐτιαπάρ σπὸν διε παρὰ εδ χωρίον Ἀπο-
νηστν καὶ μὲ γρωτὸμόν. Ζήτω γή σκολιδρ περὶ τὰ 30 χιλ. βορει-
Πατρίς! Ζήτω δ Βασιλεύς! Ζή- ως τῆς Θεσσαλονίκης ἐνεφαγία

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΕΣΣΟΥ
Τιμὴ Φύλλου Δραχμ. 2

ZHTHMATA

Η ΕΛΛΑΣ, πορφυρέλήσασα μέχρι τυνός ἔν εύλαβες καὶ ἐπιτακτικὸν καθῆκον, νὰ ἀποκεταστήσῃ πλήρως τὴν μηνή μην καὶ ἀποθεώσῃ τὸν πατριωτισμόν, τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὸν Ιεράνθιμον Μανούλιον τούτους δικαιούσας.

Ισάξιον Μεγαλομάρτυρος διωγ-
μὸν ὅπδ ἀνοσίων ὁμοφύλων,
τοῦ ἐνδόξου Στρατηλάτου καὶ
Λαοφιλοῦς Βασιλέως Κωνσταν-
τίνου ΙΒ'. πρόκειται νὰ ἀνα-
πληρώσῃ τὴν παράλειψιν, τὴν
όποίαν κακοὶ καιροὶ ὑπέθαλ-
ψαν λίαν συντόμως. Εἰς ἐπι-
φυλής Ἐλλην, γόνος τιμώσης
τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν εἰ-
Τὸ μνημεῖον τοῦτο—χάλκι-
νος ἀνδριάς — τοῦ ἱρωίκου
Βασιλέως, ὃντα στηθῆ εἰς περί-
οπτον τῶν Ἀθηνῶν μέρος καὶ
θὰ ὑπενθυμίζῃ ὑπὸ τὴν σκιὰν
τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ὑπὸ τὴν
νέαν ἴστορικὴν μορφήν. ποὺ
θὰ συμβολίζῃ τὴν ἀδιάπτωτην
ἀκτινοβολίαν τοῦ αἰωνίου Ἐλ-
ληνισμοῦ.

Η ΜΕΓΑΒΟΛΗ εἰς τὸ σύσιη-
μα τῆς διοικήσεως τῶν δῆ-
μων καὶ τῶν κοινοτήτων, που
ἔξηγγειλεν ἡ κυβέρνησις, δὲν
εὑρίσκει ψυχικῶς ἀπαράσκευαν
τὸν ἔλληνικὸν λαόν. Ἐνιαθέεις
τὸ πνεῦμα τῆς ἀναγεννήσεως καὶ
τῆς ἔξυγιάνσεως ἐποεπε νὰ με-
ταγγισθῇ καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν
μέχοι τοῦ πλέον μικροσκατε-
κοῦ κυττάρου τῆς τοπικῆς αὐ-
τοδοσίας. Ηδη παραδομένην εἰ-

προδες της: Ήδη παραδιδομένην είς
αὐτεδυ πρωτεύουσαν της Μακε-
δονίας ελδοποίησε τὸν Βούλγα-
ρον σερφατηγδν διει ή προέλασις
του ήτο—τὸ δλιγώτερον—περιτ-
τη! Τὸ εσπέρας της ημέρας ἐκβι-
νης είς τὸ Διοικητήριον Θεσσα-
λονίκης ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ Ταχ-
σὶν πασᾶ καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀ
ξιωματικῶν τοῦ Ἐπιτελείου B.
Διόσμανη ἀντισυντογιατάρχον
καὶ Ἰωάννου Μεταξᾶ—τοῦ ἡ-
μερινοῦ Πρωθυπουργοῦ—τὸ δὲ
στορειδν πρωτόκολλον τῆς πα-
ραδόσεως τῆς πόλεως είς τοὺς
“Ἐλληνας.

εοδιοικήσεως, τὸ δποῖον εύρισκε
ται ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς
ἐπιζώσης λαθραίως τοπικῆς κομ-
ματικῆς δλιγαρχίας. Ἡ ἔξυγι-
ανσις ἔδει νὰ εἶναι καθολικὴ καὶ
πρὸ παντὸς δμοιδμορφος εἰς τὰ
μέσα καὶ τὰς μεθόδους. Δὲν εἴ-
ναι νοητὸν τὸ μὲν κεντρικὸν Κρά-
τος νὰ εἶναι ἀκομμάτιστον, ἀμε-
ρόληπτον, ὑψηλόφρον, οἱ δὲ πε-
ριφερειακοὶ κρατικοὶ δργανισμοὶ
τῆς αὐτοδιοικήσεως νὰ ταλαντ-
ζωνται ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἀνθένει-
αν τῆς κομματικῆς νοσιαλγίας
καὶ τῆς ἐμπαθοῦς συναλλαγῆς.
Αἱ τοπικαὶ σατραπεῖαι, ποὺ ἐγ-
καθίδρυσεν δ Κοινοβούλευτισμὸς

· Αμέσως κατόπιν διετάχθη ἡ εἴσοδος τοῦ Ἐλληνικοῦ σερατοῦ εἰς τὴν πόλιν προηγηθέντων τῶν εὐζώνων τοῦ Κωνσταντινοπούλου (διδότος διωρίσθη καὶ φρούραρχος) καὶ τμημάτων τῆς Της Μεραρχίας. Κατ’ οὖτος ἡ Θεσσαλονίκη μετὰ δουλείαν τεσσάρων αἰώνων ἐγένετο καὶ πάλιν Ἑλληνική.

Τὴν ἔπομένην ἐν μέσῳ φρε
νιτιώδους ἐνθουσιασμοῦ τῶν κα-
τείκων εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν
ἐν ἐπιβλητικῇ πομπῇ δ Βασιλεὺς
τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος δ Α'.
Ἐκων πρόδος τὰ δεξιά του τὸν
Νικητὴν υἱόν του Κωνσταντίνον
μετὰ τοῦ Ἐπιειλείου Τού καὶ
τῶν Προιγκήπων, μειαξὺ τῶν δ-
ποίων καὶ δ σημερινὸς Βασιλεύς.
Οἱ κώδικες τῶν ἐκκλησιῶν
ἔσήμαιναν χαρμοσύνως. Οἱ κά-
τοικοι ἐστόλιζαν τὰς οἰκίας

ΚΛΤΑ πληροφορίας ἐγκύρους καὶ τὰ τὴν κιρδεῖται τῶν αὐτίκουν Βασιλέων ἡμῶν Κωνσταντίνου Σοφίας κοὶ Ὁλγας γενησομένην περὶ τὸ τέλη προσεχοῦς μηνὸς Αὔγουστου θὰ λάβῃ μέσος τύπου τῆς Ιεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ως συνέβη καὶ κατὰ τὴν εἰδίαν τοῦ δειπνήστου Κωνσταντίνου.

**Καὶ σήμερα μετὰ 24 χρόνια
ἡ σκέψις τῆς νέας γενεᾶς φέ-
ρεται μετ' εὐλογείας πρὸς τὴν
ἀθάνατον μνήμην τοῦ Κων-
σταντίνου καὶ πρὸς τοὺς γεν-
ναίους συμπολεμιστάς Τού, οἱ
όποιοι προσέφερον μὲν Ἐκεῖ-
νον τὴν ὕψιστον: θυσίαν εἰς
τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος.**

Δ. Δ.

TO ME ON KAPATOS

Αι πρὸς ἡμερῶν δηλώσεις τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Ζαβιτζιάνου, οχετικῷ μὲ τὴν μέλλουσαν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν διάρθρωσιν τοῦ Νέου Κράτους, μᾶς δίδουν μίαν ἀρκετὰ σαφῆ ίδέαν τῶν σκέψεων, ἀπὸ τὰς ὅποιας οἱ ιδύνοντες ἐμφοροῦνται ως πρὸς τὸ σπουδαιότατον αὐτὸῦ ζῆτημα. Χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῶν σκέψεων αὐτῶν εἶναι ἡ ἐπιθυμία τοῦ Κράτους, ὅπως περιορίσῃ τὸν σημερινὸν παρεμβατισμὸν του ἐντὸς τῶν ὁρίων ἐνὸς λογικοῦ ἔλεγχου εἰς τὰ ζητήματα τῆς παραγωγῆς, νὰ ἐμπιστευθῇ δὲ τὴν ὁργάνωσιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς χώρας εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας ἐπαγγελματικὰς τάξεις δι' ἐγκύρων καὶ κατὰ νόμον λειτουργούντων συλλογικῶν ὀργάνων. Τὸ σχέδιον ὅμως αὐτό, ποὺ θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ χρεωκοπημένον πλέον σύστημα τοῦ οἰκονομικοῦ φιλελευθερισμοῦ, δὲν πρόκειται νὰ ἔχῃ καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν μὲ τὴν παλαιὰν «ταξικήν» ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων ὅμαδων καὶ τὴν ἐντεῦθεν ἀπερρεύσασαν ὁξεῖαν πάλιν τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ποὺ ώδήγησε τὰ κοινοβουλευτικῶς διοικούμενα κράτη εἰς τὴν κοινωνικὴν ἑξάρθρωσιν καὶ τὴν πολιτικὴν ἀναρχίαν. Εἰς τὴν μελετώμενην ἀναδιοργάνωσιν τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς οἰκονομίας θὰ πρυτανεύῃ ἡ φρονιμὸς τῆς ἑξασφαλίσεως τῶν συμφερόντων τοῦ συνόλου ἑκάστης παραγωγικῆς ὅμαδος ἐν πνεύματι συνδιαλλαγῆς πρὸς τὰ συμφέροντα καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ὅμαδων, ποὺ συνεργάζονται καὶ συντρέχουν εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τὴν ἑξασφάλισιν τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ἐν τοιοῦτον οἰκονομικὸν σύστημα, ποὺ θ' ἀποτελέσῃ κατ' ἀνάγκην τὴν βάσιν καὶ τῆς νέας κοινωνικῆς ἀνασυγκρότησεως, θὰ ἡμπορέσῃ νὰ εὕρῃ τὴν ὁριστικὴν του διατύπωσιν εἰς νομικοὺς καὶ πολιτικοὺς κανόνας σὺν τῷ χρόνῳ ἐπειτῇ βάσει τῆς ἀποκτωμένης πείρας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν πρώτων ἐφαρμογῶν. Οσονδήποτε ὅμως καὶ ἀν πρόκειται νὰ τροποποιηθῇ εἰς τὰς λεπτομερείας του διὰ ν' ἀποβῆ «έλληνικώτερον» καὶ ἀποδοτικώτερον, θὰ παραμείνῃ πάντοτε συνεπὲς πρὸς τὴν κεντρικὴν ἀρχὴν τοῦ Νέου Κράτους, καθ' ἣν τὰ συμφέροντα τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ὅμαδων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔξυπηρετηθοῦν μὲ τὴν σύγκρουσιν καὶ τὴν ἀντίθεσιν, ἀλλὰ μόνον μὲ τὴν ἐγκαρδίαν συνεογασίαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα ἐνὸς ἡθικοῦ καὶ ἀπροσωπολήπτου Κράτους.

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ ΠΡΟΣΤΟΝ ΗΡΙΓΚ. ΑΝΔΡΕΑΝ

Η Ηριστελή ή θη της Θεοπαλαιό-
νέκτην.—

Οι Ηυλαιοί Πολεμισταὶ Μακεδονίας καὶ Θράκης κατόπιν τηλεγραφήματός των πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν πρίγκηπα Ἀνδρέαν, οὗτος τῇ προσκλήσει των παρέστη εἰς τὰς ἔορτὰς τῆς Θεσσαλονίκης προχθὲς Δευτέραν 26ην Ὁκτωβρού.

Ο Χ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΩΝ

Δηλώσεις προτίμου

•Η «Ζουρνάλ Νε’ Οριάν» της
Κωνσταντινούπολεως δημοσιεύει δη
λώσεις εἰς αἷς προέβη πρὸς αὐτὴν
•Ελληνικὴ προσωπικότης ἐκ τῶν
μᾶλλον ἀρμοδίων σχετικῶς πρὸς
τὴν πολιτικὴν τῆς •Ελλάδος.
«Δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω.

εἶπε μεταξὺ ἄλλων, οὗτος ὁ Πρόεδρος κ. Μεταξᾶς ἔχει ως κύριον αὐτοῦ σκοπὸν τὴν εἰρήνην εἰς τὰ Βαλκάνια, χωρὶς οὐχί τίποταν νὰ παύσῃ νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν ἡθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ σιρατοῦ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου».

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΩΝ

Συνῆλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς
Δικαιοσύνης ὥπτὸν τὴν προεδρίαν τοῦ
κ. Λυγυέρετη ή ἐπιτροπὴ σίκουνομι-
ῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου,
ἥις ἀπεψάσε τὴν κατάργησιν ὁ-
ρισμένων εἰρηνοδικείων. Κατ' ἀ-
νακοίνωσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ οἵ εἰ-
ρηνοδικείων ὡς καὶ οἱ λοιποὶ δικα-
στιοὶ ὑπάλληλοι τούτων δὲν πρό-
κειται νὰ θιχύσειν, διότι μετὰ τὴν
κατάργησιν θὰ ἀποσπασθοῦν εἰς
ἄλλας ὑπηρεσίας τῆς ἀρμοδιότητος
ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

ΙΑΤΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ

τέως Στρατ. Ιατρός
Δέχεται τοὺς ἀθρώστους
του ἐν τῷ Ἱατρείῳ του ὁ-
. δὲς Ἀγ. Ἀποστόλων
Ωστιά 19 — 47η

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΦΙΛΙΠΠΟΥ
Δικηγόρος
ΦΑΙΑΛΗ Α. Ε. Β. Κ.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Τηλεφωνον : 2 — 64

ΙΩΑΝ. Ε. ΠΑΠΟΥΤΣΙΔΑΚΙΣ

ΑΙΚΗΓΟΡΟΣ

Մատենդադար

ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΗΧΩ

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΟΙ ΑΝΕΡΜΑΤΙΣΤΟΙ

‘Ο σιδηροῦς, λαζαγγὸς τοῦ Ἐλ-
ληνικοῦ οἰνους, ὥμελον ἐσχάτως
περὶ Ποταμίας τέττα, μεταξὺ τῶν
ἄλλων, καὶ τὰ ἔξη; «Ο Εὐπο-
δευτὸς Κλάδος οὐδὲ ἐκκαθαρισθῆ-
ἐπιμελῶς ἀπὸ κάθε ἀριστερὸν στο-
γεῖον οὔτως ὡς τε καὶ μήν ψάρευ-
πλέον εἰς τὸ μέλλον καμπουνιτεῖς
διδάσκαλος ἦ τοιούτης.» Οἱ λό-
γοι οὗτοι τοῦ κ. Ηρωικούργου
εὑρίσκουν βαθυτάτην ἀπίχησιν εἰς
τὴν φυγὴν παντὸς αἵματος τῆς
νοσού ἀγνοῦ Πατριώτου, καθ' ὃ

τοῦ ἀπὸ δεκαετίας καὶ μέχρι τοῦδε
εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον διδί-
σκεται ἐπισήμως οὐ ἀνηγίτεσθι, καὶ
ὅ ἀθετόμός. Τὰ δημοτικά σχολεῖα,
τὰ Γυμνάσια, ἐκρητικά καὶ τὰ Πα-
νεπιστήμια — μάλιστα τὰ Πανεπι-
στήμια! — εἰχον μετοβλῆθη εἰς ἐν-
τευκτήρια ξενῶν προπαγανδιστῶν,
εἶτανες ἐκευθέρω, καὶ ἐπὶ πληροφορί-
ῆδη λητηθοίαζον τὰς τρυφερὰς ψυ-
χὰς τῆς σπουδαζούσης Ἑλληνικῆς
νεολαίας μὲ τας ἐξ οφρενικὰς θεω-
ριας των καὶ τὰ μισελληνικά των
κηρούγματα.

Οἱ παθητικοὶ ἄντες μέσται δύο

Οι μαθηταὶ ἔκει μέσα δὲν ἔμαν-
θανον θρησκευτικὰ καὶ Ἑλληνικὴν
ἱστορίαν, ἀλλὰ μπολσεβικισμὸν καὶ
Διορθινισμόν. Εἰς τὴν συνείδησίν
ιων ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία ἐξη-
λεύφετο καὶ ἀντικαθίστατο διὰ τοῦ
χονδροειδοῦς ὑλισμοῦ, ὁ πατριωτισ-

ΑΙ ΑΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΩΣΑΙ

Αἱ κανονικαὶ μεταθέσεις τῶν λειτουργῶν μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκ παιδεύσεως ἐνηργήθησαν μέχρι τῆς 20ῆς τρέχοντος μηνός.

Αὗται δὲν εἰησιγήθησαν βάσει
τοῦ νόμου περὶ μεταίτετοῦ, ἀλλ' ἀ-
ναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρε-
σίας.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΕΚΤΙΞΘΗ Η ΑΔΑΙΣΑΜΠΕΜΤΑ

Πολὺ οὐλίγοι γνωρίζουν πῶς
καὶ πότε ἐκτίσθη ἡ πρωτεύ-
ουσα τῆς Ἀβησσυνίας Ἄδδις
Ἄμπέμπα, τὴν ὅποιάν πρὸ ὄ-
λίγῳ μηνῶν κατέλαβον οἱ Ἰ-
ακοί.

Πρὸ πεντήκοντα ἔτῶν ἀκόμη, ἐκεῖ ὅπου σήμερον εύρισκεται ἡ Ἀδδὶς Ἀμπέμπα ἡτο ἔρημος. Ἡτο ἀκόμη αὐτοκράτωρ ὁ Μενελίκ, ὅταν εἰς τὴν ἔρημον αὐτὴν περιεχὴν ἀνεκαλύφθησαν πηγαὶ πετρελαίου. Ὁ Μενελίκ ἐνδιαφέρθη πιὸν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ μίαν ἡμέραν, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς αὐτοκρατείρως, ἐπεσκέφθη τὴν πετρελαιοφόρον αὐτὴν περιοχήν. Ἡ σύνοχότειρα ἐνεύθουσιάσθη τόσον ἀπὸ τὴν ώμορφιὰν τοῦ τοπείου ὥστε ἐξήτησεν ἀπὸ τὸν Μενελίκ νὰ τῆς κτίσῃ μίαν ἔξωχηὴν οἰκίαν. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐξεπλήρωσε τὴν ἐπιθυμίαν της καὶ ἔκτοτε ἡ αὐτοκράτειρα ἡθέλησε νὰ μένῃ ἐκεῖ περισσότερον, καὶ ἔτσι ὁ Μενελίκ ἡναγκάσθη νὰ κτίσῃ παρὰ τὴν ἔξωχηὴν οἰκίαν ἕνα ἀνάκτορον. Ὁταν ἐτελείωσεν, οὐ αὐτοκράτειρα μὲ τὴν ἀκολουθίαν της ἔμενεν ἐκεῖ τὸν περισσότερον καιρόν. Ὄλοι οἱ ἐπισημοὶ ἡθέλησαν νὰ μιμηθοῦν τὴν αὐτοκράτειραν καὶ ἔκτισαν πλησίον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀνακτόρου διάφορα σπίτια. Ἐντὸς ὅλιγον γρονιεοῦ διασπεί-

ματος εἰς τὴν περιοχὴν εὐ-
τὴν, ἡ ὁπεία ἔως τότε ἦτο ἔ-
ρημος, ἐκτίσθησαν θαυμάσια
καὶ μεγαλοπρεπῆ μέγαρα, εμ-
ποροι ἤνοιξαν καταστήματα
καὶ ἔτσι ἔγινε ἡ Ἀδδὶς Ἀπέ-
μπα.

Πρὸ τοῦ Ἰαλοαιθιοπικοῦ
πολέμου ἦσαν εἰς τὴν Ἀδδὶς
Ἀμπέμπα πολλοὶ Ἑλληνες οἱ
όποῖς διετήρουν ἐκκλησίαν,
τὸν Ἀγιον Γεώργιον καὶ σχο-
λεῖον, τοῦ ὄποίου διευθυντὴς
ἦτο ὁ ἐκ Λευκίμμης δημοθε-
δάσκαλος καὶ ἀριστοτ. Κάντας.

